Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

17 декември 2020 година*

„Преюдициално запитване — Марки на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 51, параграф 1, буква а) — Член 55, параграф 1 — Отмяна на марка на ЕС — Марка на ЕС, която не е била реално използвана през непрекъснат период от пет години — Изтичане на петгодишния период — Дата, с оглед на която се преценява“

По дело C-607/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) с акт от 6 юни 2019 г., постъпил в Съда на 12 август 2019 г., в рамките на производство по дело

Husqvarna AB

срещу

Lidl Digital International GmbH & Co. KG, по-рано Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: E. Regan, председател на състава, M. Ilešič, E. Juhász (докладчик), C. Lycourgos и I. Jarukaitis, съдии,

генерален адвокат: Е. Танчев,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Husqvarna AB, от A. von Mühlendahl, C. Eckhartt и P. Böhner, Rechtsanwälte,

– за Lidl Digital International GmbH & Co. KG, по-рано Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG, от M. Wolter и A. Berger, Rechtsanwälte,

– за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от A. Peluso, avvocato dello Stato,

– за Европейската комисия, от É. Gippini Fournier и T. Scharf, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно [марката на Европейския съюз] (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1) и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Husqvarna AB и Lidl Digital International GmbH & Co. KG, по-рано Lidl E-Commerce International GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „Lidl“), по иск за нарушение на правата върху марка на Европейския съюз, предявен от Husqvarna срещу Lidl.

Правна уредба

Регламент № 207/2009

3 Съображение 3 от Регламент № 207/2009 гласи:

„За да се преследват целите на [Съюза], посочени по-горе, изглежда необходимо да се предвидят правила на [Съюза] за марките, предоставящи на предприятията правото да придобиват, по реда на единна процедура, марки на [ЕС], които се ползват с еднаква защита и имат действие върху цялата територия на [Съюза]. Така обявеният принцип на единния характер на марката на [ЕС] следва да се прилага, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго“.

4 Член 1 от този регламент е озаглавен „Марка на [ЕС]“ и параграф 2 от него предвижда:

„Марката на [ЕС] има единен характер. Тя има едно и също действие в [целия Съюз]: тя може да бъде регистрирана, прехвърляна, да бъде предмет на отказ, на решение за отмяна или за обявяване на недействителност, и нейното използване може да бъде забранено само за [целия Съюз]. Настоящият принцип се прилага, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго“.

5 Член 14 от посочения регламент е озаглавен „Допълнително прилагане на националното законодателство относно нарушението“ и параграф 3 от него гласи:

„Приложимите процедурни правила се определят в съответствие с разпоредбите на дял X“.

6 Дял VI от Регламент № 207/2009 е озаглавен „Отказ, отмяна и недействителност“ и съдържа раздел 2, отнасящ се до „[о]снования[та] за отмяна“; член 51 от този раздел също е озаглавен „Основания за отмяна“ и параграф 1 от него предвижда:

„Правата на притежателя на марката на [ЕС] се прекратяват въз основа на искане, представено в Службата [на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO),] или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение на правата върху марка:

а) ако през непрекъснат период от пет години марката не е била реално използвана в [Съюза] за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана[,] и ако не съществуват основателни причини за неизползване; въпреки това, никой не може да твърди, че правата на притежателя на марка на [ЕС] трябва да се прекратят, ако в промеждутъка между изтичането на този период и представянето на искането или насрещния иск, използването на марката е било започнато или подновено; започването или подновяването на използването обаче, направено в срок от три месеца преди представянето на искането или на насрещния иск, като този срок започва да тече най-рано в момента на изтичане на непрекъснатия период от пет години на неизползване, не се взема предвид, когато подготовката за започването или подновяването на използването настъпват едва след като притежателят е научил, че искането би могло да бъде направено или насрещният иск да бъде предявен;

б) ако марката е станала, в резултат на действието или на бездействието на своя притежател, обичайно наименование в търговията на стока или услуга, за която тя е регистрирана;

в) ако в резултат на използването ѝ от притежателя на марката или с неговото съгласие за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, марката може да въведе в заблуждение обществеността, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги“.

7 Дял VI съдържа и раздел 4, който е озаглавен „Последици от отмяната и обявяването на недействителността“ и включва член 55 от този регламент; член 55 също е озаглавен „Последици от отмяната и обявяването на недействителността“ и параграф 1 от него предвижда:

„Счита се, че марката на [ЕС] не е имала, считано от датата на подаване на искането за отмяна или на насрещен иск, действието, предвидено в настоящия регламент, в зависимост от това дали правата на притежателя са били прекратени напълно или частично. По искане на една от страните в решението може да бъде определена по-ранна дата, на която се е появило едно от основанията за отмяна“.

8 Дял X от посочения регламент е озаглавен „Компетентност и процедура относно исковете, свързани с марките на [ЕС]“ и съдържа раздел 2, отнасящ се до „[с]поров[те] във връзка с нарушението и валидността на марките на [ЕС]“.

9 Този раздел включва по-специално член 101 от същия регламент, който е озаглавен „Приложимо право“ и съгласно който:

„1. Съдилищата за марките на [ЕС] прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

2. За всички въпроси, които не попадат в приложното поле на настоящия регламент, съдът за марките на [ЕС] прилага своето национално законодателство, включително своето международно частно право.

3. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, съдът за марките на [ЕС] прилага [процедурните правила], приложим[и] по отношение на същия вид искове относно национална марка в държавата членка, на територията на която се намира съдът“.

Регламент 2017/1001

10 Съгласно съображение 24 от Регламент 2017/1001:

„Не е оправдано да се защитават марки на ЕС или, срещу тях, всяка марка, която е регистрирана преди тях, освен когато марките са реално използвани“.

11 Член 17 от този регламент е озаглавен „Допълнително прилагане на националното право относно нарушението“ и параграф 3 от него гласи:

„Приложимите процедурни правила се определят в съответствие с разпоредбите на глава X“.

12 Глава VI от посочения регламент е озаглавена „Отказ, отмяна и недействителност“ и съдържа раздел 2, отнасящ се до „[о]снования[та] за отмяна“; член 58 от този раздел също е озаглавен „Основания за отмяна“ и параграф 1 от него предвижда:

„Правата на притежателя на марката на ЕС се прекратяват въз основа на искане, представено в [EUIPO,] или въз основа на насрещен иск в производство за нарушение на правата върху марка:

а) ако през непрекъснат период от пет години марката не е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана[,] и ако не съществуват основателни причини за неизползване; въпреки това, никой не може да твърди, че правата на притежателя на марка на ЕС трябва да се прекратят, ако в промеждутъка между изтичането на този период и представянето на искането или насрещния иск, използването на марката е било започнато или подновено; започването или подновяването на използването обаче, направено в срок от три месеца преди представянето на искането или на насрещния иск, като този срок започва да тече най-рано в момента на изтичане на непрекъснатия период от пет години на неизползване, не се взема предвид, когато подготовката за започването или подновяването на използването настъпват едва след като притежателят е научил, че искането би могло да бъде направено или насрещният иск да бъде предявен;

б) ако марката е станала, в резултат на действието или на бездействието на своя притежател, обичайно наименование в търговията на стока или услуга, за която тя е регистрирана;

в) ако в резултат на използването на марката от притежателя на марката или с неговото съгласие за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, марката може да въведе в заблуждение обществеността, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги“.

13 Глава X от същия регламент е озаглавена „Компетентност и процедура относно исковете, свързани с марките на ЕС“ и съдържа раздел 2, отнасящ се до „[с]поров[те] във връзка с нарушението и валидността на марките на ЕС“.

14 Този раздел включва по-специално член 129 от Регламент 2017/1001, който е озаглавен „Приложимо право“ и съгласно който:

„1. Съдилищата за марките на ЕС прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

2. По всички въпроси за марките, които не са обхванати от настоящия регламент, съответният съд за марките на ЕС прилага приложимото национално право.

3. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, съдът за марките на ЕС прилага [процедурните правила], приложим[и] по отношение на същия вид искове относно национална марка в държавата членка, на територията на която се намира съдът“.

15 Членове 211 и 212 от този регламент, озаглавени съответно „Отмяна“ и „Влизане в сила“, предвиждат, че Регламент № 207/2009 се отменя и че Регламент 2017/1001 влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, тоест на 6 юли 2017 г., и ще се прилага от 1 октомври 2017 г.

Германското право

16 Член 25, параграф 2, първо изречение от Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (Закон за защита на марките и другите отличителни знаци) от 25 октомври 1994 г. (BGBl. 1994 I, стр. 3082, наричан по-нататък „MarkenG“) предвижда, че в случай на повдигане на възражение за отмяна в съдебно производство, при изчисляването на петгодишния период на използване следва да се вземе предвид датата на предявяване на иска. Ако обаче периодът на неизползване изтича едва след предявяване на иска, съгласно член 25, параграф 2, второ изречение от MarkenG следва да се вземе предвид датата на приключване на съдебното заседание.

17 В случай на предявяване на иск от притежателя на по-ранна регистрирана марка, съгласно член 55, параграф 3, второ изречение от MarkenG при възражение от страна на ответника по отношение на неизползването следва да се вземе предвид периодът от пет години, който започва да тече от приключването на съдебното заседание.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

18 Husqvarna произвежда инструменти за поддръжка на паркове и градини. То е притежател на триизмерната марка на ЕС, регистрирана на 26 януари 2000 г. под № 456244 за стоките „пръскачки“.

19 От юли 2014 г. до януари 2015 г. Lidl предлага за продажба комплект спираловиден маркуч, който се състои от спираловиден маркуч, пръскачка и съединителна муфа.

20 Husqvarna смята, че продуктът, пуснат в продажба от Lidl, нарушава притежаваната от него марка, поради което предявява иск за нарушение срещу Lidl пред Landgericht Düsseldorf (Областен съд Дюселдорф, Германия), като иска нарушението да бъде преустановено и да му бъде присъдено обезщетение за вреди.

21 От своя страна Lidl предявява насрещен иск за прекратяването на правата на Husqvarna върху разглежданата в главното производство марка поради нейното неизползване.

22 Landgericht Düsseldorf (Областен съд, Дюселдорф) уважава исканията на Husqvarna, посочени в точка 20 от настоящото решение, и отхвърля предявения от Lidl насрещен иск.

23 Lidl обжалва решението на този съд пред Oberlandesgericht Düsseldorf (Висш областен съд Дюселдорф, Германия), който след последното съдебно заседание, състояло се пред него на 24 октомври 2017 г., отменя посоченото съдебно решение и прекратява правата на Husqvarna върху разглежданата в главното производство марка, считано от 31 май 2017 г.

24 За тази цел Oberlandesgericht Düsseldorf (Висш областен съд Дюселдорф) приема, че релевантна за изчисляването на непрекъснатия период на неизползване е не датата, на която Lidl е предявило насрещния си иск, а именно през септември 2015 г., а датата на последното проведено пред него съдебно заседание, а именно 24 октомври 2017 г. Този съд констатира, че стоките, защитени с разглежданата в главното производство марка, вече не са били пускани в продажба от май 2012 г. и че от това следва да се направи изводът, че непрекъснатият петгодишен период по член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 все още не е изтекъл към датата на предявяване на насрещния иск за отмяна, но е изтекъл към датата, на която е проведено последното съдебно заседание.

25 Husqvarna подава ревизионна жалба пред запитващата юрисдикция, Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия).

26 Според запитващата юрисдикция разрешението на висящия пред нея спор зависи най-напред от отговора на въпроса дали определянето на датата, релевантна за изчисляване на петгодишния период по член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 и по член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001, се урежда от тези регламенти и, ако това е така, от определянето на тази дата.

27 Тя счита, че нито в член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009, нито в член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 се посочва датата, която трябва да се вземе предвид при изчисляването на предвидения в тези разпоредби петгодишен период на неизползване, когато е предявен насрещен иск за отмяна на съответната марка на ЕС.

28 В това отношение запитващата юрисдикция смята, че този въпрос е от процесуално естество и че при липса на каквото и да е уточнение в Регламент № 207/2009 и Регламент 2017/1001 той се урежда от националното право. Този извод произтичал от тълкуването на член 14, параграф 3 във връзка с член 101, параграф 3 от Регламент № 207/2009 и на член 17, параграф 3 във връзка с член 129, параграф 3 от Регламент 2017/1001, както следвало от решение от 22 юни 2016 г., Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, т. 28).

29 Запитващата юрисдикция посочва, че съгласно германското гражданскопроцесуално право съдът трябва да основе решението си на всички доводи и факти, изтъкнати преди датата на приключване на последното съдебно заседание. В случай на възражение за отмяна, повдигнато в производство по иск за нарушение, германското право в областта на марките, и по-специално член 25, параграф 2, първо изречение от MarkenG предвижда, че при изчисляване на петгодишния срок на използване трябва да се вземе предвид датата на предявяване на иска. Ако обаче периодът на неизползване изтича едва след предявяването на иска, съгласно член 25, параграф 2, второ изречение от MarkenG следва да се вземе предвид датата на приключването на съдебното заседание. Освен това член 55, параграф 3, второ изречение от MarkenG предвижда, че в случай на иск за обявяване на дадена марка за недействителна поради наличието на по-ранна марка, при възражение от страна на ответника притежателят на марката трябва да докаже, че тя е била използвана през последните пет години преди приключването на съдебното заседание.

30 Ако се отговори, че както Регламент № 207/2009, така и Регламент 2017/1001 определят датата, с оглед на която трябва да се преценява изтичането на петгодишния срок, запитващата юрисдикция счита, че следва да се вземе предвид последното съдебно заседание пред въззивния съд.

31 В това отношение запитващата юрисдикция посочва, че в подкрепа на подобно разрешение е съображение 24 от Регламент 2017/1001, съгласно което защитата на марките на ЕС е оправдана само когато те са реално използвани. Тя добавя, че вземането предвид на датата на последното съдебно заседание при изчисляване на петгодишния период на неизползване на

марката на ЕС е в съответствие с изискването за процесуална икономия, тъй като няма да се налага ищецът по насрещния иск да предявява отново иск, ако посоченият период изтече в хода на производството.

32 Предвид посоченото по-горе Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Ако насрещен иск за отмяна на марка на ЕС е предявен преди изтичането на петгодишния период на неизползване, определянето на датата, която в контекста на приложението на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 е релевантна за изчисляването на периода на неизползване, урежда ли се от тези регламенти?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: ако насрещен иск за отмяна на марка на ЕС е предявен преди изтичането на петгодишния период на неизползване, трябва ли при изчисляването на петгодишния период на неизползване съгласно член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 да се вземе предвид датата на предявяване на насрещния иск или датата на последното заседание пред въззивната инстанция?“.

По преюдициалните въпроси

33 С двата си въпроса, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали в случай на насрещен иск за отмяна съгласно член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 датата, която трябва да се вземе предвид, за да се определи дали е изтекъл посоченият в тези разпоредби непрекъснат петгодишен период, е предвидена в тези регламенти и при утвърдителен отговор, коя е тази дата.

34 Като начало следва да се отбележи, че член 101 от Регламент № 207/2009 е озаглавен „Приложимо право“ и параграф 1 от него предвижда най-напред, че съдилищата за марките на ЕС прилагат разпоредбите на този регламент. На следващо място, в параграф 2 от него се посочва, че по въпросите за марките, които не попадат в приложното поле на този регламент, съдът за марките на ЕС прилага своето национално законодателство, включително своето международно частно право. На последно място, в параграф 3 от този член се уточнява, че освен ако не е предвидено друго в посочения регламент, съдът за марките на ЕС прилага процедурните правила, приложими по отношение на същия вид искове относно национална марка в държавата членка, на територията на която се намира съдът.

35 Що се отнася до отмяната, член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 предвижда, че правата на притежателя на марката на ЕС се прекратяват по-специално въз основа на насрещен иск в производство за нарушение на правата върху марка, ако през непрекъснат период от пет години марката не е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които е била регистрирана, и ако не съществуват основателни причини за неизползването.

36 При все това, както отбелязва запитващата юрисдикция, следва да се констатира, че в Регламент № 207/2009 не се посочва изрично датата, релевантна за изчисляването на този непрекъснат период от пет години.

37 От разпоредбите на Регламент № 207/2009, уреждащи приложимия режим, обаче следва, че датата, на която трябва да се определи дали е изтекъл непрекъснатият петгодишен период на неизползване, е датата на подаване на съответното искане или на предявяване на съответния иск.

38 В това отношение следва да се констатира, че съгласно член 55, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009 се приема, че марката на ЕС не е породила, считано от датата на подаване на искането за отмяна или на насрещен иск в производство за нарушение на правата върху марка, действието, предвидено в Регламент № 207/2009, в зависимост от това дали правата на притежателя са били прекратени напълно или частично, а в член 55, параграф 1, второ изречение се предвижда, че по искане на една от страните в решението може да бъде определена по-ранна дата, на която е възникнало едно от основанията за отмяна.

39 От член 55, параграф 1 от Регламент № 207/2009 следва, че тълкуването на този регламент в смисъл, че в случай на насрещен иск за отмяна непрекъснатият петгодишен период на неизползване, предвиден в член 51, параграф 1, буква а) от посочения регламент, трябва да се преценява с оглед на датата на последното съдебно заседание, би било в противоречие с предвидените в същия регламент последици от отмяната.

40 Всъщност, от една страна, извършването на преценка към датата на последното съдебно заседание би довело до това — както приема Oberlandesgericht Düsseldorf (Висш областен съд Дюселдорф) по спора в главното производство — отмяната да породи последици, считано от датата в хода на производството, на която са се оказали изпълнени условията по член 51, параграф 1, буква а), при все че те не са били изпълнени към датата на предявяване на насрещния иск.

41 В това отношение обаче следва да се отбележи, че член 55, параграф 1 от Регламент № 207/2009 действително предвижда възможност по изключение да се приеме, че последиците от отмяната са настъпили на по-ранна дата спрямо тази, на която е предявен насрещният иск, но не предвижда такава възможност, що се отнася до по-късна дата спрямо тази на предявяване на насрещния иск.

42 От друга страна, би могло да се приеме, че признаването на насрещния иск за основателен към дата, по-късна от тази на предявяването му, не засяга факта, че за марката на ЕС се приема, че не е породила, считано от датата на предявяването на иска, предвиденото в регламентите относно марката на ЕС действие.

43 Не би могло да се възприеме обаче тълкуване на Регламент № 207/2009 в смисъл, че макар насрещният иск да е предявен, преди да е изтекъл петгодишният период на неизползване, отмяната би могла да породи последици за период, през който все още не са били изпълнени условията за установяване на основанието за нея, посочено в член 51, параграф 1, буква а) от този регламент.

44 Следователно с оглед на последиците от отмяната, предвидени в член 55, параграф 1 от Регламент № 207/2009, именно към датата на предявяване на насрещния иск трябва да се провери дали е изтекъл непрекъснатият петгодишен период на неизползване на марката, което е едно от обстоятелствата, позволяващи да се констатира отмяната по член 55, параграф 1 от този регламент. Искът може да бъде уважен само ако това обстоятелство е установено на тази дата.

45 Освен това не може да бъде приет доводът, че при преценка дали е изтекъл непрекъснатият петгодишен период на неизползване, предвиден в член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009, трябва да бъде взета предвид датата на последното съдебно заседание във въззивното производство, тъй като този избор отговарял на целта за защита на марките само ако са реално използвани и на целта за ефективност на производствата.

46 Всъщност, доколкото води до възприемане на критерий, който се отклонява от произтичащия от релевантните разпоредби на посочения регламент, подобна обосновка би могла да засегне набелязаната от законодателя на Съюза цел, която съгласно съображение 3 и член 1 от Регламент № 207/2009 е да се гарантира единният характер на марката на ЕС.

47 Така единният характер на марката на ЕС би могъл да бъде застрашен, ако в случай на предявяване на насрещни искове за отмяна обхватът на предоставяната с марката защита, която притежателят на марката черпи от правото на Съюза, се различава в зависимост от процесуалните норми на държавите членки, в които са предявени тези искове.

48 По-специално, както отбелязват италианското правителство и Европейската комисия в становищата си, основателността на насрещен иск за отмяна поради петгодишния период на неизползване на марка на ЕС не може да зависи от продължителността на националното производство.

49 Доколкото поставените въпроси се отнасят и до тълкуването на Регламент 2017/1001, следва да се припомни, както е видно от точка 44 от настоящото решение, че именно към датата на предявяване на насрещния иск в производство за нарушение на правата върху марка трябва да се провери дали е изтекъл непрекъснатият петгодишен период на неизползване на марката на ЕС. Тъй като в главното производство насрещният иск е предявен на дата, на която Регламент № 207/2009 все още е бил приложим, на поставените въпроси следва да се отговори единствено с оглед на този регламент.

50 С оглед на гореизложеното на поставените въпроси следва да се отговори, че член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че при предявяване на насрещен иск за отмяна на марка на ЕС датата, която трябва да се вземе предвид, за да се определи дали е изтекъл предвиденият в тази разпоредба непрекъснат петгодишен период, е датата на предявяване на насрещния иск.

По съдебните разноски

51 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно [марката на Европейския съюз] трябва да се тълкува в смисъл, че при предявяване на насрещен иск за отмяна на марка на Европейския съюз датата, която трябва да се вземе предвид, за да се определи дали е изтекъл предвиденият в тази разпоредба непрекъснат петгодишен период, е датата на предявяване на насрещния иск.

Подписи